

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 6Co/104/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221205112  
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7221205112.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň Andrey Galdunovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne: W. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom K. D., O. J. XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: Silverside, a.s., so sídlom v Bratislave, Plynárska 7/B, IČO: 50 052 560, zastúpenému advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Plynárska 7/A, IČO: 36 807 915, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 16.07.2021 sp. zn. 26C/24/2021

### rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Košice II zo dňa 16.07.2021 č. k. 26C/24/2021-36 tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

### o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) uznesením zo dňa 16.07.2021 č. k. 26C/24/2021-36 nariadil neodkladné opatrenie v znení: Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 824444285 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 05.01.2017 (výrok I.), poučil žalovaného, že svojho nároku voči žalobkyni sa môže domáhať samostatnou žalobou vo veci samej podľa ust. § 137 písm. a/ CSP na splnenie povinnosti (výrok II.). Vyslovil, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100% (výrok III.) a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33,00 €, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia (výrok IV.).

2. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v znení uvedenom vo výroku rozhodnutia.

3. Citujúc ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326, § 329 ods. 1 veta prvá, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 CSP a § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný.

4. Uviedol, že žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila dohodu o zrážkach zo mzdy z 05.01.2017, z ktorej vyplynulo, že túto uzavreli žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako spotrebiteľkou, podľa čl. II dohody veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 824444285 vo výške 8.378,40 €, pričom uvedená suma predstavuje istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy, alebo súvisiacim so zmluvou, napr. úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými úrokmi, napr. zmluvná pokuta. Na základe tejto dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľ dlžníka vykonáva po jej predložení mesačné zrážky zo mzdy dlžníka v dohodnutej výške 139,64 € vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka a

odvádza ich v prospech veriteľa na jeho bankový účet. Zároveň predložila zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 824444285 zo dňa 05.01.2007, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníčke úver vo výške 5.000 €. Dlžníčka sa zaviazala úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 139,64 € vždy najneskôr k 15 dňu príslušného mesiaca. Súčasťou zmluvy bola dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobkyne dňa 17.05.2021 žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov. Zamestnávateľ žalobkyne dňa 24.06.2021 potvrdil, že žalobkyňi budú vykonávané zrážky zo mzdy vo výške 147,69 € v prospech žalovaného vo výplatnom termíne od 6/2021.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa predložením dohody o zrážkach zo mzdy osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným. Osvedčila tiež nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na svojich právach (výplata celej mzdy). Toto vyplynulo zo skutočnosti, že žalovaný listom zo dňa 12.05.2021 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne na základe predmetnej dohody. Povinnosťou zamestnávateľa je tak vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne. Pokiaľ by dochádzalo k ďalšej realizácii zrážok zo mzdy, obrana žalobkyne proti ňou tvrdenej neprijateľnosti a neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy by sa podstatne sťažila, pričom námietky žalobkyne vo vzťahu k platnosti dohody sa nejavia ako neopodstatnené. Žalobkyňa totiž namietala, že dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom vzťahu, ktorá nebola individuálne dojednaná, a preto je neplatná. Nemala možnosť odmietnuť podpísanie dohody o zrážkach zo mzdy a poukázala na to, že na základe zrážok zo mzdy vykonávaných na základe tejto dohody, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky by tak dochádzalo pravidelne každý mesiac k neoprávneným zásahom do majetku dlžníka, kým sa žalovaný sám nerozhodne výkon takýchto zrážok ukončiť. Prostredníctvom takto vykonávaných zrážok zo mzdy by tak mohlo dochádzať k závažným zásahom do práv žalobkyne, že výrazným spôsobom môže dôjsť k sťažovaniu, ba až znemožňovaniu zabezpečenia základných potrieb žalobkyne a jej rodiny.

6. Podľa názoru súdu, s ohľadom na bezprostrednosť hrozby a s tým súvisiacu naliehavosť poskytnutia ochrany, sa výber procesného prostriedku žalobkyne, teda návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia javí pre súd ako pochopiteľný a v danej situácii, ako jediný účinný prostriedok jej ochrany. V prípade pokračujúcich zrážok zo mzdy žalobkyňa stráca podstatnú časť svojho príjmu, pričom náprava tejto straty by bola časovo náročná. Na druhej strane nariadené neodkladné opatrenie by nemalo neprímeraným spôsobom ohroziť žalovaného, ktorý má možnosť domáhať sa svojho nároku žalobou na splnenie uloženej povinnosti a v rámci tohto konania bude aj meritórne posúdený nárok žalovaného voči žalobkyňi na zaplatenie tvrdenej sumy titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd poznamenal, že nariadenie neodkladného opatrenia postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a na zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami, čím rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia konzumuje rozhodnutie vo veci samej. Z toho dôvodu súd neuložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej, ale poučil žalovaného, že sa svojho nároku voči žalobkyňi môže domáhať samostatnou žalobou.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, nakoľko rozhodnutím dochádza k ukončeniu konania. Žalobkyňa bola v konaní plne procesne úspešná, preto jej vznikol nárok proti žalovanému na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

8. Po citácii položky č. 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 2, § 4 ods. 2 písm. v/, § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch súd konštatoval, že žalobkyňa je oslobodená od zaplatenia súdneho poplatku a keďže bola procesne plne úspešná, povinnosť platiť súdny poplatok za nariadenie neodkladného opatrenia znáša žalovaný.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, prípadne napadnuté uznesenie zruší a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný namietal, že súd porušil jeho právo na spravodlivý proces a odňal mu možnosť konať pred súdom, keďže odôvodnenie uznesenia je arbitrárne, a to až v takom rozsahu, že dochádza k znemožneniu aktívnej obrany žalovaného, teda porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces

dosahuje takú intenzitu, že možno konštatovať, že súdne konanie nemôže byť spravodlivé. Žalovaný má za to, že súd konal v rozpore s princípom právnej istoty, rozhodol nad rámec zákona a svojich kompetencií. Súd hrubo a závažne porušil princíp rovnosti zbraní v neprospech žalovaného. Poukázal na to, že súčasťou základného práva na súdnu a inú ochranu je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je presvedčiť účastníkov konania, že rozhodnutie bolo výsledkom starostlivého zhodnotenia relevantných faktov. V zásade výlučne z odôvodnenia možno usudzovať, či rozhodnutie nebolo arbitrárne, a nakoľko boli skutočne rozhodnutím reflektované všetky procesné, ako i hmotnoprávne nároky účastníkov konania. Z napadnutého uznesenia nie je zrejme odôvodnenie právneho názoru súdu. Súd mal v odôvodnení uznesenia uviesť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami ďalej, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Iba ak súd poskytne žalovanému všetky odpovede na to, či došlo k splneniu vyššie uvedených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, iba vtedy je odôvodnenie uznesenia presvedčivé. Ak je odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré žalovaného ukracuje na jeho majetkových právach v takej nízkej kvalite, že žalovaný v podstate nevie, čo viedlo súd k rozhodnutiu, tak uznesením sa okrem obmedzenia majetkových práv žalovaného výrazne obmedzujú aj procesné práva žalovaného (právo procesnej obrany a útoku). Potom možno jednoznačne uzavrieť, že odňatie možnosti žalovaného konať pred súdom dosiahlo takú intenzitu, že súdne konanie nemôže byť spravodlivé. Žalovaný v súhrne uvádza, že v odôvodnení uznesenia definované zistenia, právne závery nie sú v zmysle CSP relevantným podkladom pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia. Žalovaný preto namieta, že súd svoje rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia založil na skutočnostiach, úvahe, ktorá vo vzťahu k rozhodovaniu o nariadení neodkladného opatrenia nemá žiaden význam a relevanciu.

11. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu, že pri nariadení neodkladného opatrenia nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale je potrebné, aby boli osvedčené aspoň najvýznamnejšie relevantné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný má za to, že súd postupoval svojvoľne a v príkrom rozpore s princípmi, na ktorých stojí dokazovanie v sporových konaniach. Konanie súdu nemožno hodnotiť ako objektívne nestranné. Tým, že sa súd riadil len domnelou pravdepodobnosťou bez vykonania potrebných dôkazov a ich vzájomného hodnotenia, poprel ústavou garantované právo žalovaného na spravodlivé súdne konanie. Ak by súd pristúpil k hodnoteniu a analýze zmluvy, ako aj dohody, dospel by k záveru, že nárok žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Podľa názoru žalovaného súd nevysvetlil, kde a prečo existuje možnosť vzniku majetkovej ujmy u žalobkyne, zdôraznil, že zrážkami zo mzdy sa plní tak istina úveru, ako aj príslušenstvo a keďže istina úveru sa musí vždy vrátiť veriteľovi, nie je v prípade splácania istiny možné dedukovať na vznik škody/ujmy na strane žalobkyne z dôvodu jej splácania. Rovnako nie je zrejme v prípade príslušenstva vznik možnej škody. Súd bez akejkoľvek analýzy dôkazov jednoducho skonštatoval, že vidí možnosť neprimeraného zásahu do práv žalobkyne, ale prečo to tak vidí, aká škoda môže žalobkyňi vzniknúť, to už súd neanalyzoval a aj v dôsledku toho je potom rozhodnutie založené na sudcovskej úvahe, ktorá nezodpovedá realite a vykazuje znaky svojvoľe. Zároveň súd neuviedol, prečo dospel k záveru, že v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia nemôžu byť práva žalovaného nijako dotknuté, keďže neanalyzoval finančnú kondíciu žalobkyne, ani finančnú kondíciu žalovaného. Rovnako žalovanému nie je zrejme, ako súd dospel k záveru, že nariadeným neodkladným opatrením nemôžu byť prípadné práva žalovaného neprimerane ohrozené. Súd neanalyzoval tak podmienky vzniku ujmy u žalovaného, ako ani u žalobkyne a následne nepovedal, ktorá je primeraná úprava, a čo je už úprava neprimeraná, a teda nedovolená. Nariadením neodkladného opatrenia však žalovanému vzniká ujma, a to tým, že sa narúša právo žalovaného na včasnú splátku úveru. K námietke konania súdu nad rámec svojich kompetencií žalovaný uviedol, že súd nariadil neodkladné opatrenie arbitrárne a svoje rozhodnutie neodôvodnil dostatočne tak, aby bolo z odôvodnenia zrejme, na základe akých relevantných dôkazov dospel k rozhodnutiu, aby sa rozhodnutie nejavilo ako prekvapivé. Súd napriek tomu, že nezaložil zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak o jeho nariadení rozhodol. Nad rámec svojich kompetencií rozhodol o pozastavení výkonu zrážok zo mzdy, hoci tieto boli realizované spôsobom a vo výške, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Súd neskúmal, či sú reálne dané predpoklady a dôvody na poskytnutie právnej ochrany žalobkyne a samotná skutočnosť, že žalobkyňa je spotrebiteľ

neoprávňuje súd vstupovať do zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným tak, že žalovanému zakáže vykonávať svoje zmluvné práva len preto, že ho o to požiada žalobca (spotrebiteľ). Ak chcel súd poskytnúť ochranu spotrebiteľovi pred tým, aby neplnil plnenie, ktoré je dôsledkom neprijateľnej zmluvnej podmienky, mohol poskytnúť ochranu tým, že zakáže plnenie v zmysle dohody. Súd však poskytol spotrebiteľovi nezákonnú ochranu aj pred plnením istiny úveru, ktoré nikdy nemôže byť dotknuté existenciou prípadnej neprijateľnej podmienky, čím prekročil rámec svojej zákonnej kompetencie. K porušeniu princípu rovnosti zbraní v neprospech žalovaného žalovaný uviedol, že skutočnosti, na základe ktorých súd nariadi neodkladné opatrenie, by mali objektívne vyvolávať potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Súd však nariadil neodkladné opatrenie iba preto, lebo je stranou sporu spotrebiteľ a dodávateľ, iné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia ani nezohľadnil. Súd ani raz neposudzoval (i) postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou, (ii) prípadnú škodu, ktorá žalovanému vzniká tým, že si žalobkyňa neplní riadne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, (iii) nevykonal úkony, ktorými by zisťoval rozsah dopadu nariadenia neodkladného opatrenia na postavenie žalovaného a (iv) dôkazy predložené žalobkyňou interpretoval výlučne v prospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že súd nepostupoval v rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia nestranne a objektívne.

12. K odvolaciemu dôvodu nesprávne skutkové zistenia žalovaný uviedol, že návrh je šikanóznym a jeho jediným cieľom je dosiahnuť stav, aby žalobkyňa nemusela plniť svoj dlh. Žalobkyňa preukázala súdu len tie skutočnosti, ktorých údaje svedčia v jej prospech a na ktorých môže žalobkyňa celkom nesprávne interpretovať údajnú neplatnosť dohody. Žalovaný podotýkal, že ani dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila (zmluva a dohoda) neodôvodňujú záver, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Súd vychádzal zo zavádzajúcich a klamlivých tvrdení žalobkyne, ktorá vo svojom návrhu tvrdí, že dohoda bola autoritatívne inkorporovaná do ostatného textu úverovej zmluvy a že žalobkyňa nemala možnosť podpísať dohodu odmietnuť. Uvedené tvrdenie je absolútne zavádzajúce a nesprávne z dôvodu, že dohoda bola uzavretá samostatne a na samostatnej listine, t. j. oddelene od zmluvy. Žalobkyňa jednoznačne musela mať vedomosť, že podpis dohody je možné odmietnuť, nakoľko vo vlastnom texte dohody priamo nad podpisovými doložkami zmluvných strán zvýraznené hrubým písmom je umiestnené ustanovenie dohody s obsahom „ako dlžník máte zákonnú možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíšete“. Žalobkyňa zároveň tvrdí, že dohoda podľa jej názoru zabezpečuje pohľadávku v neurčitej výške. Uvedené tvrdenie je nesprávne a zavádzajúce, nakoľko v dohode je priamo vyčíslená výška pohľadávky na sumu 8.378,40 €. Táto suma korešponduje s celkovou čiastkou na zaplatenie vyplývajúcou zo zmluvy. Žalovaný zdôrazňuje, že dohoda sama o sebe nie je neprijateľnou podmienkou, nakoľko ide o samostatný dokument a samostatný právny úkon a ani vo svojom texte neobsahuje žiadnu podmienku, ktorá by mohla byť neprijateľnou. Súd neoznačil, akú prípadnú neprijateľnú podmienku by mala zmluva alebo dohoda obsahovať. To navodzuje dojem, že nariadil neodkladné opatrenie bez preskúmania skutkového stavu, t. j. bez preskúmania, či sa môže v zmluve alebo v dohode nachádzať neprijateľná zmluvná podmienka. Ak mal súd osvedčenú potrebu úpravy pomerov sporových strán vychádzajúc z dôvodu, že žalobkyňa spochybňuje dohodu, tak súd neuviedol v odôvodnení uznesenia analýzu možností zakladajúcich možnosť neplatnosti dohody. Súd neanalyzoval a teda ani nemá dostatočný skutkový základ pre záver o možnej neplatnosti dohody, a pre záver o možnej dôvodnosti návrhu. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu a považuje ho za nesprávny, ak súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, že by mohli byť žalovanému poukázané finančné prostriedky zo mzdy žalobkyne, na ktoré mu nevznikol zákonný nárok. Žalovaný podotkol, že výkonom zrážok zo mzdy nedochádza k bezdôvodnému poukázaniu finančných prostriedkov v prospech žalovaného, nakoľko zrážky sú vykonávané v súlade so zmluvou, nepresahujú zákonom stanovenú hranicu zrážok zo mzdy, dohoda aj zmluva boli uzavreté platne a neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. K správnosti údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov a o poskytnutej odplate uvedených v zmluve súd neuviedol, ako zhodnotil argumentáciu žalobkyne, ktorou zavádza súd, že RPMN ako aj dohodnutá odplata za poskytnutie úveru sú uvedené nesprávne. Napriek tomu žalovaný poukazuje na to, že RPMN bola určená vo výške 24,68 %, priemerná RPMN vo výške 16,06 % a maximálna možná odplata bola určená vo výške 22,54 %. Na základe informácií zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za tretí štvrťrok 2016 - platná pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.11.2016 do 15.02.2017 (zmluva bola uzavretá dňa 05.01.2017) v rozsahu zmluvnej splatnosti nad jeden do päť rokov vrátane, bola najvyššia miera odplaty stanovená vo výške 24,68 %. V súlade s tým možno podčiarknuť, že RPMN, ako aj maximálna možná odplata, bola stanovená vo výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR. Čo sa týka priemernej RPMN, žalovaný odkázal na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí

štvrtrok 2016, ktoré vydáva MF SR, a na základe ktorých sa určuje priemerná výška RPMN. Vo vzťahu k poskytnutým ostatným spotrebiteľským úverom so zmluvnou splatnosťou od jedného do piatich rokov vo výške 1.500 € do 6.500 € bola priemerná RPMN stanovená vo výške 16,06 %, teda v rovnakej výške, ako bola uverejnená aj v obsahu zmluvy. Je tak možno zhodnotiť, že zmluva a zmluvné plnenia boli dohodnuté v súlade s právnymi predpismi. V zmluve je priemerná RPMN stanovená vo výške 16,06 %, teda v takej výške, ako to stanovilo Ministerstvo financií SR, odplata stanovená vo výške 22,54 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty stanovenú MF SR. RPMN bola stanovená vo výške 24,68 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty a ktorá bola navyše stanovená MF SR. Na podporu svojich tvrdení predložil výpočet hodnoty RPMN v excelovskej tabuľke, ktorá bola odsúhlasená Národnou bankou Slovenska. Z nej vyplýva, že hodnota RPMN je vo výške 24,68 %, teda v takej výške ako je uvedená v zmluve.

13. Žalovaný namietal, že návrh je šikanózný a nie sú dané predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ súd uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, úver je bezúročný a bez poplatkov, dohoda je súčasťou zmluvy a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je neplatným právnym úkonom, žiadne z uvedených tvrdení sa nezakladá na pravde, nakoľko zmluva ani dohoda neobsahujú neprijateľné podmienky, zmluva ako aj dohoda neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by spôsobovalo neplatnosť týchto úkonov a žalobkyňa sa v minulosti dostala do omeškania so splácaním úveru a aj ku dňu podania odvolania je v omeškanií so splácaním úveru. Návrh je teda zjavne nedôvodný a jediným cieľom podaného návrhu je oddialenie povinnosti žalobkyne plniť. Žalovaný má rovnako za to, že nebola preukázaná potreba bezodkladne upraviť pomery.

14. Zmluva bola uzavretá v súlade s právnymi predpismi a neobsahuje neprijateľné podmienky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 12.09.2018, č.k. 41Cpr/22/2018-193 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05.09.2019, sp. zn. 2CoPr/1/2019, z ktorých vyplynula platnosť dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere a neexistencia neprijateľných podmienok v zmluve a dohode. Žalovaný zdôraznil, že ak rozhodnutie súdu o neprijateľnosti podmienok zmluvy má všeobecný účinok, potom je na mieste použitím analógie iuris pripísať takýto účinok i rozhodnutiu súdu, ktoré deklaruje prijateľnosť podmienok zmluvy a pritom poukázal na ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že dohoda je úplne identická s dohodou o zrážkach zo mzdy posudzovanou v uvedenom súdnom konaní s rozdielom identifikačných údajov žalobcov a údajov týkajúcich sa poskytnutého úveru. Zároveň žalobkyňa podpísala dohodu dobrovoľne a pred podpisom dohody bola oboznámená s tým, že ide o právny úkon, ktorý môže odmietnuť uzatvoriť. Navyše inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je inštitútom, na základe ktorého nedochádza k neprimeranému zásahu do majetkovej sféry žalobcu. Zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, dohoda vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok a obmedzuje žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy. Vymedzuje maximálnu výšku pohľadávky zo zmluvy, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 8.378,40 €, zrážky sa vykonávajú až do doby, kým nedôjde k splneniu dlžnej pohľadávky a žalovaný ako veriteľ je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu pohľadávky. Žalovaný oboznámil pred začatím zrážok zo mzdy žalobkyňu o výške jej aktuálneho dlhu aj s presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa zmluvy. Využitím dohody nedochádza k zvyšovaniu preplatku, nakoľko sa strhávajú zrážky zo mzdy výlučne vo výške pravidelných splátok. Využitím dohody nedochádza k vzniku nenapraviteľného stavu, kedy by sa zrážky zo mzdy žalobkyne poukazovali žalovanému bezdôvodne. Žalovaný využil dohodu v čase, kedy sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou pravidelných splátok, na pravidelné výzvy nereagovala, žiadosť tak bola zamestnávateľovi žalobkyne zaslaná až momentom, kedy sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou platieb a jedinou možnosťou na úhradu bolo využitie dohody. Následne sa žalovaný vyjadril k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Uviedol, že nesúhlasí so záverom, že dohoda môže predstavovať neprijateľnú podmienku, pretože tento záver nemá oporu v žiadnej záväznej právnej norme. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom dovolený prostriedok slúžiaci na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky veriteľa a to aj v spotrebiteľských veciach. Ochrana pred plnením istiny poskytnutého úveru a zákonných úrokov z omeškania však žalobkyňi nenáleží a okresný súd jej ju ani nemá prečo poskytnúť, keďže povinnosť plniť istinu úveru a zákonné záväzky nie je existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky nijako dotknuté, pretože aj v prípade, ak by zmluva bola určená za neplatnú, žalobkyňi sa povinnosť vrátiť istinu úveru a zákonné plnenia týmto nemení.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v prejednávanom prípade došlo k naplneniu všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom potreba bezodkladnej úpravy pomerov je daná najmä tým, že žalovaný sa výkonu zrážok zo mzdy domáha na základe dohody, ktorej platnosť je medzi stranami sporná. Už len táto samotná skutočnosť je dôvodom pre to, aby prostredníctvom neodkladného opatrenia došlo k dočasnému pozastaveniu výkonu práva na zrážky zo mzdy a to do doby, kým sa s konečnou platnosťou nerozhodne o platnosti či neplatnosti takejto dohody, respektíve o tom, či žalovaný má alebo nemá právo na výkon zrážok zo mzdy na podklade takejto dohody. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov zvýraznila žalobkyňa aj v tom, že podala na Okresnom súde Žilina žalobu vo veci samej, predmetom ktorej je vyriešenie práve tej otázky, či predmetná dohoda je alebo nie je platná, respektíve či žalovaný má alebo nemá na jej podklade právo na výkon zrážok zo mzdy. Teda je potrebné, aby neodkladné opatrenie trvalo minimálne do skončenia tohto konania, nakoľko v opačnom prípade môže dôjsť k zmareniu jeho účelu, ktorým je ochrana žalobkyne pred nezákonnými a neprimeranými zásahmi do jej práv. Zotrvála na tom, že v čase rozhodovania súdu o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia existovala potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania, na základe čoho konajúci súd rozhodol správne, ak nariadil neodkladné opatrenie. Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom žalovaného o platnosti uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy. Uviedla, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy o úvere predložil spolu s touto zmluvou žalobkyni mnohé dokumenty, medzi inými aj dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom z konania žalovaného nesporne vyplývalo, že všetky tieto dokumenty sú súčasťou samotnej zmluvy o úvere a bez podpísania niektorého z týchto dokumentov nebolo možné túto zmluvu o úvere platne uzavrieť. Zotrvála na svojom stanovisku o neplatnosti dohody o zrážkach a teda súhlasila so záverom súdu a navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a priznal žalobkyni plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu bolo žalovanému doručené dňa 17.09.2021. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie napadnutého uznesenia ani na jeho zrušenie, preto ho v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

18. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že žalobkyňa dostatočne osvedčila podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia, a takisto osvedčila, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a teda, že bez neodkladnej úpravy pomerov jej bude hroziť vznik škody alebo inak dochádza k porušovaniu jej práv a oprávnených záujmov.

19. Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

23. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

24. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

25. V prejednávanom spore bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej.

26. Predpokladom nariadenia neodkladných opatrení pred začatím konania ako aj počas konania je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania - poznámka odvolacieho súdu).

27. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariadených počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; t.j. či ide o zásah primeraný.

28. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne ak hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Tejto neodkladnej potrebe zodpovedá aj úprava náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vymedzená v § 326 CSP, predovšetkým opísanie rozhodujúcich skutočností v rámci vecnej argumentácie, ktoré odôvodňujú túto potrebu a tieto skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

29. Splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhovateľ je povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán a opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

30. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Súd je vždy povinný skúmať pravdepodobnosť chráneného nároku ad hoc a podľa aktuálneho stavu konania (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 1106). Navrhovateľ preto musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

31. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

32. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza tiež z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, strana 1108).

33. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP sa vychádza z jeho vymedzenia uvedeného v návrhu a súd skúma, či je dostatočne odôvodnený a ďalej skutkové okolnosti, vzťahujúce sa na rozsah navrhovaného opatrenia. Povinnosť niečo vykonať alebo niečo sa zdržať alebo niečo znášať uloží takým spôsobom, aby nenarušil činnosť strany sporu, ktorá je nevyhnutná pre plnenie jej povinností voči tretím osobám, alebo aby ju neobmedzoval v ekonomickej činnosti, čo by v konečnom dôsledku mohlo negatívne ovplyvniť uspokojenie práv strany sporu, ktorá podala návrh.

34. V právnej praxi došlo k odmietnutiu významu len abstraktnej pravdepodobnosti vyhovenia žalobe (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp.zn.6 M Cdo 5/2012), čo v okolnostiach prejednávanej veci znamená, že záver o miere pravdepodobnosti úspešnosti žaloby vo veci samej nemožno vyvodiť len zo spotrebiteľskej povahy hlavného veriteľsko-dlžníckeho i zabezpečovacieho právneho vzťahu strán, ale je potrebné sa zaoberať konkrétnymi žalobkyňou tvrdenými dôvodmi neplatnosti úverovej zmluvy a dohody o zrážkach zo mzdy.

35. V prejednávanom spore z obsahu spisu je zrejmé, že nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalobkyňa neosvedčila nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením a zároveň neosvedčila skutočnosť, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a teda, že bez neodkladnej úpravy pomerov bude jej hroziť vznik škody alebo inak dochádza k porušovaniu jej práv a oprávnených záujmov.

36. Žalobkyňa neosvedčila dôvodnosť a trvanie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože dohoda o zrážkach zo mzdy, uzavretá medzi sporovými stranami dňa 05.01.2017 (č.l. 17 spisu), nevykazuje znaky rozporu so zákonom.

37. Dohoda o zrážkach zo mzdy, uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka, má všetky zákonom vyžadované náležitosti, jasne sú v nej označené zmluvné strany - žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník, v dohode bol vymedzený aj jej predmet tak, že sa ňou zabezpečuje pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 824444285 vo výške 8.378,40 €, predstavujúcej istinu úveru, spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo so zmluvou súvisiacim a na základe tejto dohody má veriteľ právo na výplatu zrážok zo mzdy dlžníčky v dohodnutej výške 139,64 € mesačne, vždy v riadnom výplatnom termíne dlžníka. V zmysle tejto dohody budú vykonávané zrážky zo mzdy dlžníka jeho zamestnávateľom až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu.

38. Žalobkyňa sa domáha zdržania použitia dohody o zrážkach zo mzdy na základe tvrdenia, že táto dohoda je neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ, pretože nemala možnosť dohodu odmietnuť a pretože neobsahuje podstatnú náležitosť, ktorou je jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah jej záväzku, a zároveň je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože ju bola nútená uzavrieť spolu s úverovou zmluvou, pričom podpísanie tejto dohody podmieňovalo poskytnutie úveru a nebola individuálne dojednaná.

39. Ako bolo vyššie uvedené, povinnosťou súdu je na základe tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listín predložených žalobkyňou predbežne právne posúdiť, či nárok vo veci samej, v danom prípade určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, sa javí ako dôvodný.

40. V tomto štádiu konania odvolací súd tvrdenia žalobkyne o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nepovažuje za osvedčené.

41. Z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy nepochybne vyplýva, že je v nej určený aj rozsah záväzku žalobkyne, ako bolo uvedené vyššie.

42. Dohodu o zrážkach zo mzdy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže ide o samostatnú dohodu a žalobkyňa v návrhu netvrdí žiadne neprijateľné podmienky v tejto dohode. Rovnako sa nemožno stotožniť s tvrdením žalobkyne, že dohoda bola vopred formulovaná a autoritatívne inkorporovaná do ostatného textu úverovej zmluvy. Ako vyplýva z predloženej listiny, bola uzavretá samostatne od úverovej zmluvy.

43. Nemožno sa stotožniť ani s jej tvrdením, že samotná skutočnosť, že k podpisu dohody o zrážkach zo mzdy a zmluvy o úvere došlo v rovnaký deň, má nasvedčovať tomu, že podpísanie úverovej zmluvy bolo podmieňované podpísaním dohody o zrážkach zo mzdy. Odvolací súd uvádza, že v článku III. bod 7 dohody o zrážkach zo mzdy bola žalobkyňa poučená o možnosti odmietnuť túto dohodu tým, že ju nepodpíše, čo bolo zvýraznené tmavým písmom a tým je vyvrátené jej tvrdenie o podmieňovaní uzavretia zmluvy o úvere uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa teda mala na výber, či uzavrie dohodu o zrážkach zo mzdy alebo sa dohodne s veriteľom na inom spôsobe zabezpečenia pohľadávky z úverovej zmluvy.

44. Dohoda o zrážkach zo mzdy slúži na zabezpečenie záväzkov a je upravená v § 551 Občianskeho zákonníka a je akceptovaná aj ako spôsob zabezpečenia pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv (§ 5a zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

45. Odvolací súd sa stotožňuje aj s názorom Krajského súdu v Trnave vyjadreným v rozhodnutí sp.zn. 10Co/5/2018, v zmysle ktorého „značnú“ nerovnováhu pre dlžníka nespôsobuje sám osebe ani fakt, že veriteľ môže dohodu o zrážkach zo mzdy uplatniť priamo bez súdneho rozhodnutia, kde poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/13, v zmysle ktorého sama skutočnosť, že presadzovanie nárokov zo zmluvy je možné aj bez ingerencie súdu, nie je v rozpore so Smernicou č. 93/13/EHS za predpokladu, že existuje možnosť predbežne obmedziť takýto výkon a že existuje účinná následná súdna kontrola.

46. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa neosvedčila svoje tvrdenia o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, a teda neosvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana.

47. Odvolací súd na tomto mieste poznamenáva, že žalobkyňa sa už domáhala návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému uloženia povinnosti zdržať sa uplatňovania výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy z 05.01.2017 uzavretej spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 824444285 na sumu 5.000 € s celkovou čiastkou na splatenie 8.378,40 €. Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 24.07. 2020 č.k. 10C/39/2020-26 návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, pričom rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2020, sp. zn. 6Co/127/2020. Odvolací súd už vtedy vyslovil právny názor, že žalobkyňa neosvedčila svoje tvrdenia o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, a teda neosvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana (bod 33 rozhodnutia).

48. Žalobkyňa nepreukázala ani splnenie ďalšej podmienky, ktorou je osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy na jej majetku vykonávaním zrážok zo mzdy.

49. Z predložených listinných dôkazov nie je sporné, že žalobkyňa prestala plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, že žalovaný ju opakovane vyzýval na plnenie povinností a až následne pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy tak, že listom zo dňa 12.05.2021 požiadal zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonával zrážky zo mzdy vo výške dohodnutej splátky úveru 147,69 € (dlžníčka počas trvania zmluvy požiadala veriteľa o odklad splátok, v dôsledku čoho povolením odkladu splátok došlo k zmene zmluvy spočívajúcej v navýšení pravidelnej splátky úveru zo sumy 139,64 € na sumu 147,69 €).

50. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou aj žalovaným vyplynulo, že od 15.07.2020 nedošlo zo strany žalobkyne k úhrade splátok. Aj keď mala povolený odklad splátok, zo žiadosti o vykonávanie zrážok vyplynulo, že počnúc dňom 15.05.2021 jej opäť vznikla povinnosť uhrádzať pravidelné splátky vo výške 147,69 €. Zároveň z poslednej výzvy zo dňa 19.08.2020 predloženej žalovaným a adresovanou žalobkyňou vyplynulo, že k dátumu 19.08.2020 bola v omeškaní s úhradou sumy 226,29 €, z čoho výška neuhradenej mesačnej splátky predstavovala 215,29 €. Žiadosť o odloženie splátok súdu predložená nebola.

51. Žalobkyňa nepreukázala, že z jej strany momentálne dochádza k plneniu zo zmluvy dobrovoľnou formou, ani to, v akom rozsahu už má úver splatený a či žalovaný nevymáha pohľadávku nad zmluvou stanovený rámec, čím by došlo k neoprávnenému zásahu do jej majetku.

52. Súdu nie je zrejmé, v akej výške zostáva žalobkyňi uhradiť úver prípadne aj jeho príslušenstvo.

53. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalovaný dôvodne namieta, že v dôsledku vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyňa nie je vystavená nepriaznivej finančnej situácii. Zrážky zo mzdy sa v súčasnosti vykonávajú na úhradu istiny úveru, a to vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky, vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Žalobkyňa teda neosvedčila svoje tvrdenie, že zrážkami zo mzdy sa postihujú aj plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala ani potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, keďže výkonom zrážok zo mzdy jej nehrozí žiadna škoda (zrážky sú realizované na zaplatenie istiny), nedochádza vykonávaním zrážok zo mzdy ani k iným neoprávneným zásahom do jej ekonomickej situácie (zrážky sú realizované iba vo výške dohodnutých splátok v zmysle zmluvy o úvere) a zatiaľ realizované splátky, ako aj splátky, ktoré budú realizované v blízkej budúcnosti, nedosahujú ani výšku istiny poskytnutého úveru, u ktorej niet pochyb, že žalobkyňa má povinnosť ju žalovanému uhradiť.

54. Dohoda preto nezakladá značnú nerovnováhu zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, ani si ňou spotrebiteľ neprimerane nezhoršil svoje postavenie voči dodávateľovi, žalobkyňa má dostatočný časový priestor domáhať svojich práv v konaní vo veci samej o neplatnosť úverovej zmluvy a neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, v ktorom konaní bude s konečnou platnosťou odstránená spornosť nárokov medzi stranami sporu.

55. Na záver odvolací súd ešte dopĺňa, že pokiaľ žalobkyňa namieta neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na neplatnosť zmluvy o úvere, konkrétne neprimeranosť dohody o výške odplaty za poskytnutie úveru (RPMN, úrokovej sadzby a odplaty za poskytnutie úveru), prípadné vyhodnotenie dojednaní o výške odplaty ako neplatné nemá za následok neplatnosť celej úverovej zmluvy a v nadväznosti na to aj neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

56. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

57. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

58. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení pred konaním vo veci samej je rozhodnutím, ktorým sa konanie (o nariadenie neodkladného opatrenia) končí, preto súd rozhoduje aj o trovách tohto konania.

62. V prejednávanej veci po rozhodnutí odvolacieho súdu bol žalovaný v tomto konaní úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyňi v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

63. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).